

i Henseende til at føre en sparsommelig Statshusholdning, som der ifølge de indirekte Skatters Karakter lægges paa dem gennem disse. Men lad mig tilføje, at det synes mig ogsaa indlysende, at vi med Hensyn til direkte Skatter var kommet op paa en saadan Højde, at denne Skrue absolut ikke kunde benyttes længere; og man har derfor ved de foreliggende Lovforslag set sig nødsaget til at drage flere nye Objekter ind under Beskatningen.

Det er ogsaa med Tilfredshed, vi ser Værditolden fremtræde paa en mere fremskudt Plads i Toldloven, end vi har kendt fra 1908. Ogsaa det anser vi ikke for et Dogme, men som noget rigtigt og heldigt, og jeg vil tro, at man vil erkende, at det vilde have været et Gode for Erhvervene, om vi i den forløbne Tid havde haft mere Værditold, end vi har, eftersom Priserne jo svinger. Det var mig derfor en Tilfredsstillelse, da jeg i Fjor ved Skattelovforslagenes Behandling kunde konstatere en større Sympati for denne Beskatningsform i de Kredse, hvor man tidligere har staaet som Modstander af den. Jeg tænker her paa en Udtalelse, som blev fremst af det ærede Medlem Hr. Korsgaard under Skattelovforslagenes Behandling her i Fjor, hvor det ærede Medlem paa en af mig givne Anledning kom til at gøre en Bemærkning om dette; det er en Selvfølge, at jeg tillægger det megen Værdi, at en saa fremtrædende Industrimand og indflydelsesrig Mand indenfor det konservative Folkeparti dør gav til Kende, at han saa saaledes paa dette Spørgsmaal. Udtalelsen findes i Folketingstidenden for 1920—21 Sp. 2274 og lyder saaledes: „I denne Forbindelse maa jeg give det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, Hr. Jensen (Klejs), Ret i, at naar der nu fra vor Side slaas paa Værditold i Stedet for Vægttold, er dette noget af en Kursændring. Men jeg maa ogsaa sige, at en Verdensudvikling som den, Verdenskrigen har medført, vil nok i nogen Grad kunne berettigge, at man ser noget anderledes paa adskillige Ting end tidligere“. Jeg hilser denne Udtalelse med Tilfredshed og forventer derfor, det skal være muligt at opnaa Enighed om den videre Udvikling af dette Princip, som indeholdes i Toldlovsforslaget — dette Forslag skal

jeg i øvrigt ikke komme ind paa, da det vil blive behandlet af et andet æret Medlem af mit Parti —, og jeg fastslaar derfor, at naar denne Udskrivning af direkte Skatter har været nødvendig, hvilket de foreliggende Kendsgerninger viser, er det med Tilfredshed, vi har set dem oprettholde den Plads i Skattekomplekset, som de har, men vi erkender ogsaa de Vanskeligheder, Finansministeren har været stillet overfor ved under disse Omstændigheder at skulle udarbejde et Skattekompleks, der skulde indbringe et saa stort Beløb.

Mine øvrige Bemærkninger vil jeg navnlig knytte til den første paa Dagsordenen opførte Sag, Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten, da foruden Ordføreren angaaende Toldlovsforslaget endnu en anden Ordfører for mit Parti vil udtale sig om Jordskatterne. Det er dog ikke min Agt at gaa i Enkeltheder; efter den Forhandlingsvillighed, som den højtærede Finansminister udtalte, er det formentlig rigtigst, at Enkeltheder behandles i Udvalgene, men jeg vil dog pege paa nogle af de Principper, som gaar igennem det nævnte Lovforslag. Det mest fremtrædende deri er jo den Lettelse, som det indfører med Hensyn til Fordelingen af Fradraget paa gifte og ugifte. Fra foregaaende Aars Behandling af Indkomst- og Formueskattelovforslagene vil man vide, at en saadan Lettelse har været stærkt fremme til Diskussion og mødt Sympati fra alle Sider, og det kan derfor ikke være nogen Overraskelse, at Finansministeren nu har saavel fordoblet Fradraget for gifte Personer som to-tre-doblet det for Børn, for saa vidt der er Tale om de mindre Indtægter. Fradraget halveres jo, naar Indkomsten kommer op fra 5 000 til 10 000 Kr., og bortfalder derefter, og Børnefradraget formindskes og bortfalder, naar man kommer op over en Indkomst af 15 000 Kr. Jeg vil nu gerne illustrere, hvad disse Fradrageregler betyder.

Ifølge den nuværende Skattelov vil en Familie med 2 Børn under 15 Aar og med en Indkomst af 4 500 Kr. i København have at svare i Indkomstskat 77 Kr., i Købstæderne 81 Kr. og paa Landet 85 Kr. Ifølge det foreliggende Lovforslag vil den